

Коледенъ разказъ.

разовитиятъ дѣдо Бѣлчо бѣше покриль земята съ дебелъ снѣгъ. По стѣклата на прозорцитѣ пѣстрѣха сребърнитѣ рисунки на дѣдо Мразъ, така чудати и тѣй разнообразни. Тѣ се надуватъ горделиво съ своитѣ перести шарки и сѣкашъ думатъ на слънцето: „Грѣй, грѣй колкото си щѣшъ, не ни е страхъ! Да му мислятъ вжтрѣшнитѣ ни братя и сестри; отъ къмъ тѣхъ грѣе печката, а сега е зима и безъ помощта на печката твоята сила никого не може да уплаши. И наистина кой ще се сгрѣе на слънце зимѣ, ако да нѣмаше печки!“

Ето вжтрѣ въ стаята е топло и привѣтливо, дѣцата си играятъ около коледното дърво, тѣ сж палнали свѣщичкитѣ по него и то сега свѣти самѣ като слънце. По него блѣстятъ кристалчета отъ стъкло, звѣздички отъ свѣтливъ телъ, топчици, отъ захаръ, увити въ златни книжки и всичко това се облива въ потоци отъ свѣтлина. Ахъ, какъ е хубаво по коледа, когато печката весело бумти и въ стаята блѣстятъ украшенията на коледното дърво!

*
* * *

Малкиятъ шестъ годишенъ Иванчо е дѣте на много богати родители. Той си нѣма ни братче ни сестричка и нѣма съ кого да си играе около коледното дръвче. Майка му и баща му сж излѣзли по визити; слугинята готви въ кухнята и той е самъ въ стаята при коледното дърво. Наистина около дървото има толкова много играчки. И не само играчки, съ които играятъ момчетата на неговата възраст, но и играчки за момичета. Ето, майка му е донесла и една кукла отъ Парижъ; и тази чудна кукла може да ходи, да говори и да праща цѣлувки съ двѣтѣ си рѣцѣ. Разбира се, за да прави всичко това, тя се нуждае отъ чужда помощ: хванешъ я прѣзъ кръста, тикнешъ я на прѣдъ, тя пристѣпи съ лѣвия кракъ, изпищи „Мама“, допрѣ си лѣвата ржка до устнитѣ, послѣ пристѣпи съ дѣсния кракъ, изпищи „Татко“, допрѣ до устни дѣсната ржка за цѣлувка и така нататѣкъ, ако още